

חַנּוּךְ אֲמֵת

הצדיק מיבנאל זצוק"ל

breslevcity.co.il

מצבת ציון רבנו הקדוש אור העולם רבי **נחמן מברסלב** זי"ע באומן

הבטיח שכל מי שיבוא אל ציונו הקדוש ויאמר שם את התיקון הכללי ויצאו מהשאל תחתית ויעשה לו טובה נצחית

ציון הצדיק מיבנאל כ"ק **מוהרא"ש** צדוק"ל ביבנאל עיר ברסלב

בצוואתו ציווה לחרוט על מצבתו את ההבטחה החזקה לרווקים ורווקות והבטיח להיות מליץ יושר לכל מי שיבוא אל קברו ללמוד ולהתפלל

קונטרס

חנוך אִמְתִּי

יְגִלָּה אִיךָ לְחַנֵּךְ אֶת יְלָדֶיךָ בְּחַנוּךְ טוֹב, בְּחַנוּךְ אִמְתִּי,
וַיִּצְלִיחַ בְּזֶה עִם יְלָדָיו, וַיִּגְדְּלוּ בְרִיאִים בְּנִפְשָׁם וּבְשִׂכְלָם,
וַיִּמְצְאוּ חֵן בְּעֵינַי כָּל, וַיִּצְלִיחוּ כָּל יְמֵי חַיֵּיהֶם.

בְּנוֹי וּמִסֵּד עַל פִּי דְבָרֵי

רַבֵּנוּ הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא, אֹר הַגְּנוּז וְהַצָּפוֹן

בוֹצִינָא קְדִישָׁא עֲלָאָה, אֲדוֹנֵנוּ מוֹרְנוּ וְרַבֵּנוּ

רַבִּי נַחֲמָן מְבָרְסֵלָב, זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ

וְעַל פִּי דְבָרֵי תַלְמִידוֹ, מוֹרְנוּ

הַגְּאוֹן הַקְּדוֹשׁ, אֹר נִפְלָא, אֲשֶׁר כָּל רִז לֹא אָנִים לִיָּה

רַבִּי נִתָּן מְבָרְסֵלָב, זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ

וּמִשְׁלָב בְּפִסְוִקֵי תַנ"ךְ וּמֵאֲמָרֵי חַז"ל הַקְּדוֹשִׁים,

מִגְמָרָא וּמִדְרָשִׁים וְזוֹהַר הַקְּדוֹשׁ.

הוֹבָא לְדָפוּס עַל-יְדֵי

חֲסִידֵי בְרִסְלָב

עִיר הַקְּדָשׁ יְבִנְאֵל תּוֹכֵב"א

הכתבת להשיג את הספר הזה
וכל ספרי אדמו"ר מוהר"ן מברסלב זי"ע
וספרי תלמידיו הקדושים

בארץ ישראל ובנאל עיר ברסלב בגליל

מוסדות "היכל הקדוש" חסידי ברסלב בארץ ובחו"ל
שעל-ידי עממת "ישמח צדיק - קהלת ברסלב בגליל"
בנשיאות כ"ק מוהר"א"ש זצוק"ל - הצדיק מיבנאל.

זכות הרבים יכולה להיות שלך! 04-6656666

באפשרותך להקדיש קונטרס לרפואה, להצלחה, לעילוי נשמת, לברכה ולכל הישועות לזכותך
ולזכות יקרך (ההקדשות מתפרסמות בסוף החוברת)

פְּרִיטֵי חֶשְׁבוֹן לְתִרוּמָה / הַעֲבָרָה :

בנק הדאר, סניף 001, מספר חשבון 3397375

על שם עממת "ישמח צדיק".

נתן לתרם לעממתה באמצעות אפליקצית "ביט"

לנייד מספר 0559269726

רחוב רבי נחמן מברסלב 1, ת.ד. 421 ובנאל, 15225

טלפון רב קני: 04-6656666 פקס: 04-6656655

חנות קרן הדפסה היכל הקדוש: 04-6721909

דאר אלקטרוני: info@breslevcity.co.il

אתר אינטרנט: www.breslevcity.co.il

קונטרס

חַנוּךְ אֲמִתִּי

א.

בְּנֵי וּבְנוֹתֵי הַיְקָרִים! עֲלֵיכֶם לְדַעַת, כִּי עַקֵּר הַחֲנוּךְ
לְחַנּוּךְ אֶת יְלִדְיֶכֶם תְּלוּי כְּפִי שְׁאֲתֶם מַחְנֹכִים אֶת עֲצָמְכֶם;
כִּי אֵי אֶפְשֶׁר לְחַנּוּךְ אֶת בְּנָיו וּבְנוֹתָיו, אֶלָּא כְּשֶׁמַּחְנֵךְ
עֲצָמוֹ תַחֲלָה; הֵינּוּ לִפְנֵי שְׂמֵחַנְכִים אֶת הַיְלָדִים, עַל
הַהוֹרִים לְחַנּוּךְ אֶת עֲצָמָם, כִּי אֵי אֶפְשֶׁר לְתַבַּע מֵהַיְלָדִים
שְׂיִתְנַהֲגוּ בְּצוּרָה הוֹלֶמֶת וְנֹאוֹתָהּ, בְּשַׁעַה שֶׁהַהוֹרִים
עֲדִין לֹא חֲנְכוּ עֲצָמָם. "חַנוּךְ אֲמִתִּי" הוּא כְּשֶׁהַהוֹרִים
מְרִאִים דְּגָמָא חָיָה לְיְלִדְיָהֶם. אֲבָל אִם הַהוֹרִים מְזַלְזְלִים
בְּמִצְוֹת, חָס וְשָׁלוֹם, אוּ בְקִדְשַׁת שַׁבָּת, מְקַלִּים בְּלִמּוּד
תּוֹרָה אוּ בְתַפְלָה בְּצַבּוּר, מַה הֵם רוֹצִים מֵיְלִדְיָהֶם? !
הֲלֹא זֶה אֲשֶׁר הֵם רוֹאִים בְּבֵית! כְּשֶׁרוֹאִים שֶׁהַהוֹרִים
אֵינָם מְדַקְדְּקִים בְּמִצְוֹת, אֵינָם מְתַפְלְלִים בְּמִנְיָן, אֵינָם
לוֹמְדִים תּוֹרָה, מַה יְכוּלִים לְתַבַּע מֵיְלִדְיָהֶם? ! וְכִיצַד
תִּכְנַס בָּהֶם קִדְשָׁה זוּ? ! לְזֹאת, בְּנֵי בְנוֹתֵי הַיְקָרִים, אִם
אַתֶּם רוֹצִים לְחַנּוּךְ יְלִדְיֶכֶם בְּ"חַנוּךְ אֲמִתִּי", הַתְּחִילוּ
לְחַנּוּךְ אֶת עֲצָמְכֶם; כִּי אִם הִבַּעַל וְהָאִשָּׁה כַּעֲסָנִים
וְנִכְנָסִים בְּעֲצָבִים, גַּם יְלִדְיָהֶם יִהְיוּ כַּעֲסָנִים וְעֲצָבָנִים,

ולא יסתדרו בחברה. כי הכל מתחיל בבית. "חנוך אמת" הוא כפי שהורים מחנכים את עצמם, אם רוצים באמת לחנוך ילדים בריאים בנפשם ובשכלם, עליהם לחנוך את עצמם תחלה; אם ישמרו ההורים את פיהם ולא ינבלוהו, לא יקללו זה את זה, ידברו בנחת ובדרך ארץ, באהבה ובכבוד ובהבנה הדדית זה לזה, אזי יראו איך ילדיהם יגדלו מחנכים ב"חנוך אמת" של אהבה והבנה הדדית עם הזולת, וירווי מהם רב נחת וקדושה.

ב.

בני ובנותי היקרים! "חנוך אמת" עם הילדים הוא רק בדרך הדברות, וצריכים לדבר הרבה עם הילדים, לדבר ולדבר, להסביר ולהסביר, אף פעם אסור להגביה ידים עליהם, אסור להכותם. הסבה שמכים אותם אינה מטעמי חנוך, אלא מחמת עצבים, כשהאב או האם עצבניים, מוציאים עצביהם על ילדיהם, ומכים אותם ללא הרף, וחושבים שהילדים יהיו כף ממשמעים ואינם קולטים, כי על-ידי הפאות אין מחנכים ילדים, אלא הורסים אותם לגמרי, והילד או הילדה יגדלו פראיים ומפרעים בדרכיהם, ומשחתים במדותיהם; כי

על-ידי הכּאֹת אֵין מְשִׁיגִים מְאוּמָה, אֶלָּא מְאֻבְדִים אֶת הַיְלָדִים, עַד שְׁנַעֲשִׂים מִפְרָעִים, וְנִכְנָסִים בְּתוֹךְ עֲצָמָם, וּמִתְחִילִים לִפְחַד, וּשְׂאֵר תּוֹצְאוֹת רָעוֹת וּשְׁלִילִיוֹת יוֹצְאוֹת מֵהֶכָּאוֹת שְׁמָכִים אֶת הַיְלָדִים, וּלְבִסּוֹף מְאוּמָה אֵין בְּיָדָם, כִּי הַיְלָדִים מִתְפָּרְעִים עוֹד יוֹתֵר, וְנַעֲשִׂים חֲצוּפִים. לְזֹאת, בְּנֵי וּבְנוֹתֵי הַיְקָרִים! אִם רְצוֹנְכֶם לִתֵּת "חַנוּךְ אֲמַתִּי" לְבַנֵּיכֶם וּבְנוֹתֵיכֶם, תִּשְׁתַּדְּלוּ מְאֹד, שֶׁתִּהְיֶה לָכֶם סְבֻלָּנוֹת אֲלֵיהֶם, וְתוֹרִידוּ עֲצָמְכֶם לְגִילָם, וְתִדְבְּרוּ עִמָּהֶם בְּשִׁפְתֵיכֶם וּתְסַבְּרוּם בְּנַחַת. וְאִךָ שְׂאֵנִי יוֹדֵעַ שְׁמֵרֵב הַצָּרוֹת וְהַיְסוּרִים, הַחֹבוֹת וְהַשְּׁפָלוֹת שְׁעוֹבְרִים עָלֵיכֶם בְּחַיִּים, אֵין לָכֶם סְבֻלָּנוֹת בְּעִבּוֹר יְלָדֵיכֶם, אֲבָל אֵין זֶה סֶבֶה לְהוֹצִיא אֶת הָעֲצָבִים עָלֵיהֶם, כִּי הַמִּתְנַהֵּג הַכִּי יִפֶּה שֶׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נָתַן לְאָדָם הַיֵּאֱלֹדִים. יְלָדִים הֵם יְהוֹלָמוֹים, אֲבָל צְרִיכִים לְלִטְשָׁם, אוֹי לְיֵהוּלֹם כְּזֶה שְׁמָכִים עָלָיו, אֲשֶׁר אִזּוּ יִשְׁבֵּר וְיִתְפֹּרֵר, וּמְאֻבְדִים הוּן תּוֹעֲפוֹת. כֵּן הַדְּבָר לְגַבֵּי הַיְלָדִים, אֲשֶׁר נִדְמִים הֵם כִּיְהוֹלָמוֹים, וְצְרִיכִים לְלִטְשָׁם וְלֹא לְהַכּוֹתָם וּלְשַׁבְּרָם, שְׂאֵז מְאֻבְדִים הוּן רַב. וְכִמוֹ שֶׁבְּלִטּוֹשׁ יְהוֹלָמוֹים צְרִיכִים סְבֻלָּנוֹת רַבָּה בְּעִבּוֹר כָּל יְהוֹלָם, עַד שְׁמַנְקִים אוֹתוֹ, וְיוֹצֵא נוֹצֵץ לְהַפְּלִיא וְכוּ', וְעַד שֶׁנִּתֵּן

לְשִׁבְצוֹ בְּתַכְשִׁיט, אֹרֶךְ זְמַן רַב, אָבֵל כַּאֲשֶׁר כָּבֵר מוֹכֵן
 וְשִׁבְצוּהוּ בְּאִיזוֹ טַבְעֵת וְכדוּמָה, בְּאִיזָה חֵן, יִפִּי וְאוֹר
 יְקָרוֹת הַיְהִלּוּם מְאִיר. בְּאִין עֶרֶךְ כָּלֵל הֵם הַיְלָדִים, אֲשֶׁר
 אֹרֶךְ זְמַן רַב עַד שְׁמֵלֵטִישִׁים אוֹתָם, מְנַקִּים וּמְסַדְּרִים
 אוֹתָם, עַד שְׁרוּאִים אוֹתָם חֲנֻנִיִּים, אֲשֶׁר זֶה הָאֲשֶׁר הֵכִי
 גְדוּל, אָבֵל כְּמוֹ בִּיהִלּוּם, שְׁצָרִיכִים סְבֻלָּנוֹת רַבָּה, וּמִי
 שְׁחָסַר סְבֻלָּנוֹת, אֵינּוּ יָכוֹל לִהְיוֹת יְהִלּוּמָן וְלִהְתַּעֲסֵק עִם
 הַיְהִלּוּמִים, כֵּן עִם יְלָדִים, מִי שְׁחָסַר סְבֻלָּנוֹת וְהוּא כַּעֲסָן
 וְרַגְזָן, אֵינּוּ יָכוֹל לְחַנּוּךְ אֶת יְלָדָיו. "חַנוּךְ אֲמֵתִי" הוּא רַק
 עַל-יְדֵי סְבֻלָּנוֹת, כִּי יְלָדִים צְרִיכִים סְבֻלָּנוֹת רַבָּה, וּבְזֶה
 שְׂאֵדָם סְבֻלָּן לִילְדָיו, בְּזֶה מְרָאָה שְׂאוּהֵב אוֹתָם. וְכִכֵּל
 שְׂהוּא סְבֻלָּן יוֹתֵר, בְּסִימָן שְׂאוּהֵב אוֹתָם יוֹתֵר, לֹא-כֵן
 מִי שְׂמוֹצִיא עֲצָבָיו עַל יְלָדָיו, מִכָּה אוֹתָם לֹלָא הַפּוּגָה,
 וְעַל כָּל דְּבַר פְּעוּט מְשִׁפִּילָם וְצוּעֵק וְצוּנַח עֲלֵיהֶם,
 מְבַזֶּה אוֹתָם בְּרַבִּים, בְּזֶה מְרָאָה שְׂהוּא שׁוֹנָא אוֹתָם.
 וְאֵל תַּחֲשְׁבוּ אַחֲרָת, כִּי יְלָדֵיכֶם יִגְדְּלוּ בְּעֲלֵי מוּמִים
 בְּנַפְשָׁם, מְלֵאֵי חֲסְרוֹנוֹת וּמַדּוֹת רְעוּת. אִךְ הַכֵּל תְּלוּי
 בְּיַדְכֶם, כִּי ה' חַנוּךְ הָאֲמֵתִי" הוּא רַק עַל-יְדֵי סְבֻלָּנוֹת
 וְהַדְּבָרוֹת. וְאִךְ שְׂאֵנִי יוֹדֵעַ שְׁקֶשֶׁה לָכֶם עַד מְאֹד, עִם
 כָּל זֹאת הַסְּתַכְּלוּ עַל עֲתִיד יְלָדֵיכֶם, כִּי סוּף כָּל סוּף מֶה

יִשְׁאָר מִכֶּם ? רַק יִלְדֵיכֶם. לְזֹאת, בְּנֵי וּבָנוּתֵי הַיְקָרִים, אִם רְצוֹנְכֶם לְזִכּוֹת לְ"חֲנוּךְ אֲמִתִּי" הָיוּ סִבְלָנִים לְיִלְדֵיכֶם, וְאִף פַּעַם אֵל תִּתְלוּצְצוּ מֵהֶם, אֵל תִּצְחָקוּ מֵהֶם, וְאֵל תִּבְזוּ אוֹתָם וּבִכְרֹט בְּרַבִּים, וְאִף שְׂאֵתָם מִתְכַּוְּנִים לְצַחֵק וְהִלְצָה, אֵין זֶה שְׂחֹק אֶלָּא מִכְאוּב. וְאִם תִּקְחוּ דְבָרֵי לְתוֹךְ לְבַכְּכֶם, תִּזְכּוּ לְ"חֲנוּךְ אֲמִתִּי", לְחַנֵּךְ אֶת יִלְדֵיכֶם בְּחֲנוּךְ נִפְלֵא, שְׂיִהְיֶה לְכֶם הַרְבֵּה נַחַת מֵהֶם.

ג.

בְּנֵי וּבָנוּתֵי הַיְקָרִים ! עֲלֵיכֶם לְדַעַת, שְׁעַקֵּר הַיְגִיעָה וְהַטְרָחָה שְׂאֵדָם יִגַּע וְטוֹרַח בְּזֶה הָעוֹלָם זֶהוּ רַק בְּעִבּוֹר יִלְדֵיו, כָּל מֵה שְׂאֵדָם יִגַּע בְּזֶה הָעוֹלָם, תִּמְיֵד חוֹשֵׁב שְׁכָל טְרַחַתוֹ הֵיא בְּעִבּוֹר יִלְדֵיו, שְׁלִילְדֵיו יִהְיֶה קַל יוֹתֵר מֵאֲשֶׁר לוֹ. לְזֹאת, בְּנֵי וּבָנוּתֵי הַיְקָרִים, "חֲנוּךְ אֲמִתִּי" צָרִיךְ לִהְיוֹת לְתַכְלִית אַחַת – אֵיךְ לְהַצְלִיחַ עִם הַיְלָדִים ? ! אֵיךְ נוֹכַל לְהִתְפָּאֵר עִם יְלָדֵי, עִם בְּנֵי וּבָנוּתֵי ? ! וְעֲלֵיכֶם לְזַכֵּר, שְׂבְנֵי-אָדָם יַעֲזוּבוּ אֶתְכֶם, אֶפְלוּ הַחֲבֵר הַטּוֹב בְּיוֹתֵר שְׂאֵתָם בּוֹטְחִים בּוֹ, לְבִסּוֹף יַעֲזוּבְכֶם, וּמִי יִשְׁאָר עִמָּכֶם עַד תָּם ? רַק יִלְדֵיכֶם. וְאֶפְלוּ כְּשִׁתְּצִאוּ מִזֶּה הָעוֹלָם, מִי יִזְכֹּר אֶתְכֶם ? יִלְדֵיכֶם. הַיְלָדִים, בְּנֵי וּבָנוּתֵי, הֵם בְּשֶׁר

מבשרכם, עצם מעצמכם, לזאת ראו לחנכם ב"חֲנוּךְ אֲמַתִּי", חֲנוּךְ שֶׁל אֵהָבָה, חֲנוּךְ שֶׁל סְבֻלָּנוּת, רַחֲמוֹ עֲלֵיהֶם, כְּמוֹ שְׂאִינְכֶם רוֹצִים שִׁישְׁפִּילוּ אֶתְכֶם, יִלְעָגוּ לָכֶם, יַעֲשׂוּ מִכֶּם צָחוּק, כֵּן אֵל תַּעֲשׂוּ צָחוּק מִיִּלְדֵיכֶם, וְאַפְלוּ בְּדֶרֶךְ מִשְׁחָק, כִּי אֵין זֶה מִשְׁחָק כָּלֵל וְעֶקֶר, בְּאֶשֶׁר כָּל הַשְּׁפָלָה שִׁמְשְׁפִילִים אֶת הַיְלָדִים, כָּל לַעֲגָ שְׁלוּעֲגִים לָהֶם אֶפְלוּ בְּדֶרֶךְ שְׁחוּק בְּעֶלְמָא, עוֹשֶׂה כְּתָם בְּנַפְשׁ הַבֵּן אוֹ הַבַּת, וְיִגִּיעַ הַיּוֹם שְׁלֵא יוֹכְלוּ לְמַחֵל לָכֶם; כִּי אֵין מִשְׁחָק כְּזֶה עִם יְלָדִים – לְהַשְׁפִּילָם, לְהַעֲלִיבָם, וּמְכַל שְׂכֵן לְהַכּוֹתָם, אֲשֶׁר זוֹהִי רִשְׁעוֹת וְאַכְזָרִיוֹת גְּדוֹלָה בְּיוֹתֵר. בְּנֵי וּבְנוֹתֵי הַיְקָרִים! ה"חֲנוּךְ הָאֲמַתִּי" הוּא רַק לְהַגְבִּיחָם, וּלְהַכְנִיס בָּהֶם בְּטָחוֹן עֲצָמִי, תְּמִיד לְהִרְאוֹתָם אֶת הַדֶּרֶךְ אֵיךְ לַעֲבֹר אֶת זֶה הָעוֹלָם, לְלַמֵּד אוֹתָם חֻכְמַת הַחַיִּים, לְדַבֵּר עִמָּהֶם בְּאִפְן שְׁמַדְבָּרִים עִם מְבַגְרִים, אֵל תַּחֲשְׁבוּ שִׁילְדֵיכֶם קְטַנְטַנִּים, כִּי אֶפְלוּ קְטַנֵּי הַקְטַנִּים יֵשׁ לָהֶם שְׂכָל כְּמַבְגְרִים, אֵךְ הַשְּׂכָל לֹא הִתְפַּתַּח עֲדִין, הַשְּׂכָל נִמְצָא אֲצֵלָם בְּכַח, הַמְדוֹת טְמוֹנוֹת בָּהֶם, אֵךְ לֹא הִתְפַּתְּחוּ עֲדִין. לְזֹאת, בְּנֵי וּבְנוֹתֵי הַיְקָרִים! הַחֲנוּךְ מִתְחִיל עוֹד כְּשֶׁהֶם קְטַנֵּי קְטַנִּים, יֵשׁ לָהֶם שְׂכָל גְּדוֹל, וּפְקָחִים הֵם מְאֹד, אֵךְ לֹא יֵצֵא עֲדִין מֵהַכַּח אֵל

הפעל, אם תגדילו את הילדים בעודם פְּעוּטִים, תדברו עמָהֶם כְּפִי שְׂמֵדָבָרִים עִם מְבַגְרִים, וְתִסְבְּרוּ לָהֶם פְּעַם אַחַר פְּעַם בְּסִבְלָנוֹת רַבָּה, תִּזְכְּחוּ כִּי צַד שְׂכָלְהֶם הַקָּטָן מִתְפַּתַּח, וְיִתְבַּגְרוּ בְּגִיל צָעִיר. אֲךָ הַכֹּל תְּלוּי בָכֶם. לְזֹאת, בְּנֵי וּבְנוֹתֵי הַיְקָרִים! אִם רְצוֹנְכֶם לְהַצְלִיחַ עִם יְלָדֵיכֶם, תִּשְׁקִיעוּ בָהֶם, כִּי זֶהוּ עֲתִידְכֶם, הֵם יִשְׁאָרוּ אֲצִלְכֶם, הֵם תְּמִיד יֵאָהְבוּ אֶתְכֶם, וּבִפְרָט אִם תִּשְׁקִיעוּ בָהֶם, וְתוֹרִידוּ עֲצֻמְכֶם אֲלֵיהֶם, תִּסְבְּלוּ אֶת שׁוֹכְבוֹתֶם, וְתִדְעוּ שְׂיִלְדִים צָרִיכִים לְהִיֹּת שׁוֹבְבִים, וְזֶה בְּרִיא בְּעִבּוּרָם, וְלֹא תִבְהִלוּ כְּשֶׁהֵם מִתְפָּרְקִים וּמִשְׁתּוֹבְבִים, כִּי זֶה טְבַעַם הַבְּרִיא, וְאִדְרָבָה תְּעוֹדְדוּ אוֹתָם, וְתִשְׁמַחוּ אוֹתָם, אֲךָ בַּד בְּבַד תִּסְבְּרוּ לָהֶם מֵה מִתָּר וּמֵה אָסוּר, אֲזִי תִרְאוּ "חֲנוּךְ אֲמִתִּי" מֵהוּ. הַבְּנִים וְהַבְּנוֹת אֶפְלוּ שְׂיִתְפָּרְקוּ וְיִשְׁתּוֹבְבוּ, יִשְׁמְרוּ מִשְׁטִיּוֹת וּמֵהַבְּלִים, כִּי הַסְּבִרְתֶּם לָהֶם מֵה לַעֲשׂוֹת וּמֵה לֹא, וְלֹא זֹו בְּלִבְד, אֲלֹא הַסְּבִרְתֶּם גַּם מִדּוּעַ אָסוּר וּמִדּוּעַ לֹא; כִּי צָרִיכִים לָתֵת לְיְלָדִים הַסְּבִרָה בְּרוּרָה וּבְהִירָה. אִם תִּחְנְכוּ אֶת יְלָדֵיכֶם בְּחֲנוּךְ כֹּזֵה, זֶהוּ "חֲנוּךְ אֲמִתִּי". לְזֹאת רְאוּ בְּנֵי וּבְנוֹתֵי הַיְקָרִים, לְרַחֵם עֲלֵיהֶם וְעַל עֲצֻמְכֶם, אִם רְצוֹנְכֶם לְהַצְלִיחַ עִם יְלָדֵיכֶם, תִּשְׁקִיעוּ בָהֶם, וְזֹו הַשְּׁקָעָה כְּדֹאִית

וּמִשְׁתַּלְמֶת. וְאֵל תֹּאמְרוּ: "אֵין לָנוּ סְבָלָנוֹת וְכַח, אֵין
 לָנוּ מִחַ וְכַחוֹת", כִּי דְבָרֵי שְׁטוֹת אֵלוֹ. תִּתְאָרוּ לְעַצְמְכֶם,
 אִם רוֹצִים לִתֵּן לָכֶם עֵתָה מִטְמוֹן יָקָר, הוֹן רַב, לֹא
 הֵייתֶם אוֹמְרִים: "אֵין לָנוּ עֲצָבִים, אֵינְנוּ יְכוּלִים יוֹתֵר,
 אָנוּ מְגַבִּיהִים יָדַיִם, לָכוּ מִכָּאן, צָאוּ מֵהַחֲדָר", או
 שְׂאֵר דְבוּרֵי שְׁטִיּוֹת וְהֶבֶל, אֲלֹא הֵייתֶם רָצִים לְטַל אֶת
 הַהוֹן, וְכֹל זְמַן שֶׁהָיוּ לָכֶם כַּחוֹת, הֵייתֶם מְלַקְטִים אוֹתוֹ
 בְּשָׂקִים לְבָלִי לְאֲבָדוֹ. וְהִנֵּה נִתֵּן לָכֶם הַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-
 הוּא מִטְמוֹן יָקָר - יְלָדִים חֲבִיבִים, בָּנִים וּבָנוֹת יְקָרִים,
 פְּקָחִים, וְתַפְקִידְכֶם הוּא רַק - סְבָלָנוֹת וְהַשְׁקָעָה, לְסַבֵּל
 וּלְהַשְׁקִיעַ בָּהֶם, אֲזוּ תִזְכּוּ לְהוֹן תּוֹעֵפּוֹת. אִם הֵייתֶם
 יוֹדְעִים כִּמָּה זְקוּקִים הַיְלָדִים לַחַם וְאֶהְבָּה מִכֶּם, אִם
 הֵייתֶם יוֹדְעִים כִּמָּה מַחֲכִים הַיְלָדִים לְלִטּוֹף וּלְנִשְׁיָקָה,
 לְמַלֵּא טוֹבָה מִצְדְּכֶם, הֵייתֶם עוֹשִׂים אֶת זֹאת כָּל
 הַיּוֹם, וְתַחַת לְצַעֲקָה וּלְהַתְפָּרֵעַ עֲלֵיהֶם, הֵייתֶם מַחֲיִכִים
 וּמְגַבִּיהִים אוֹתָם, זֶה נִקְרָא "חַנוּךְ אֲמַתִּי". וְאֵל תֹּאמְרוּ:
 "אֵין לָנוּ כֹחַ בְּעִבּוּרֵם", כִּי לֹא מַחֲכָמָה דְבִרְתֶּם, אֲלֹא
 מִשְׁטוֹת וְאוֹלֹת. לְזֹאת בְּנֵי וּבָנוֹתֵי הַיְקָרִים! אִם רְצוֹנְכֶם
 לְהִגִּיעַ לְ"חַנוּךְ אֲמַתִּי", תִּחַנְּכוּ אֶת בְּנֵיכֶם וּבָנוֹתֵיכֶם
 בְּדַרְכֵי הַתּוֹרָה וּיְרֵאת שְׂמִים, תִּכְנִיסוּ אוֹתָם לְתַלְמוּדֵי

תורה ולבתי-ספר שלומדים בהם אמונה, שמדברים שם מהקדוש-ברוך-הוא, שמלמדים את תורת ה'י"ה ברוך הוא וברוך שמו, שמלמדים אותם איך לקיים את מצוותיו יתברך, זהו "חנוך אמת", חנוך התורה, חנוך של אמונה, חנוך של מדות טובות ודרך ארץ. והכל תלוי בידיכם, בני ובנות היקרים, חמלו על נפש בניכם ובנותיכם, ותראו להשקיע בהם מדות טובות, אבל אף פעם לא בדרך צעקות, אף פעם לא בדרך של מכות ואלימות, אשר זוהי דרך של משגעים ומטרפים, דרך של חיות השדה, שקופצות על זולתן. "חנוך אמת" הוא רק על-ידי סבלנות. יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שתכניסו דבורים אלו בתוך לבכם, וכך תזכו לחנך את בניכם ובנותיכם, ותזכו לזרעא חיא וקיימא, זרע שיאריך ימים ושנים טובות, זרע שתוכלו להתפאר בו, והקדוש-ברוך-הוא בודאי לא יעזב אתכם.

ד.

בני ובנותי היקרים! עליכם לידע, כי "חנוך אמת" הוא לחנך את הילדים העקר בדרך של דבור ולא הלקאה, ילד יבין הרבה יותר אם ידברו אליו במקום

להפכותו. ורק כְּאִשֶּׁר הֵיילֵד הִתְחַצֵּף אוּ הִמָּרָה אֶת פִּי
 הַהוֹרִים לְאַחַר הַתְּרָאָה חוֹזֶרֶת וְנִשְׁנִית, וּמְכַרְחִים
 לְהַפְכוֹתוֹ, כְּפִי שֶׁאוֹמֵר שְׁלֹמֵה הַמֶּלֶךְ: "חֹשֶׁךְ שֶׁבִטּוֹ
 שׁוֹנֵא בְנוֹ", יֵשׁ לְהִזְהַר לְהַפְכוֹתוֹ בְּעֵדֵינּוֹת עַל הַיָּדִים,
 וְלֹא מִכּוֹת נִמְרָצוֹת הַנוֹבְעוֹת מֵעֲצָבֵי הַהוֹרִים וּמִחֲמַתָּם.
 אֲךָ אִם הֵיילֵד בְּגִיל מְבֹגֵר יוֹתֵר אֲסוּר לְהַפְכוֹת כָּלֵל, כִּי
 עֲלוּלִים לְהִמְרִידוֹ יוֹתֵר, לְדַכְדְּכוֹ וְלִגְרַם לוֹ לִבְעֵט בְּכָל.
 וּבִהְיוֹת הַיָּלֵדִים קִטְנִים וּמְכַרְחִים לְעֵתִים נְדִירוֹת מְאֹד
 לְהַפְכוֹתָם, צְרִיכִים לְהִזְהַר שֶׁלֹּא יִהְיֶה מִתּוֹךְ כַּעַס, כִּי
 הַכַּעַס הוֹרֵס אֶת הַחַיִּים לְגַמְרֵי, הוֹרֵס אֶת הַשֶּׁכֶל, עַד
 שֶׁאָדָם יִכּוֹל לְהַפְכוֹת מִכּוֹת כָּאֵלוֹ, שֶׁהֵיילֵד יִהְיֶה בְּעַל
 מוֹם, חָס וְשָׁלוֹם, עַל-כֵּן אִם כָּבֹר צְרִיכִים לְהַפְכוֹת, יַעֲשׂוּ
 זֹאת בְּעֵדֵינּוֹת לְמִטְרַת חֲנוּךְ בְּלִבָּד, אֲבָל לֹא כְּשֶׁהֵיילֵדִים
 מְבֹגְרִים, כִּי אֲזִי אֲסוּר לִגְע בָּהֶם, אֲלֵא לְדַבֵּר אֲלֵיהֶם
 וְלְהַסְבִּירָם חֲמַרְת הַמַּעֲשֶׂה וְכוּ', וּכְכֹל שֶׁהֵיילֵדִים גְּדֻלִּים
 יוֹתֵר, אֲסוּר לְהַפְכוֹתָם, כִּי הַמִּכּוֹת תִּשְׁבְּשְׁנָה דַּעְתָּם
 וַיִּתְפָּרְעוּ יוֹתֵר. וְזֹאת רוֹאִים בְּחוֹשׁ, שֶׁעַל-יְדֵי מִכּוֹת
 אֵין מְצַלִּיחִים, וְאֵין מְשִׁיגִים מְאוּמָה, אֲלֵא הַיָּלֵדִים
 מִתְעַצְבְּנִים יוֹתֵר וְיוֹתֵר וְנוֹקְמִים אַחֲרֵי-כֵן בַּהוֹרִים.
 לְזֹאת, בְּנֵי וּבְנוֹתֵי הַיְקָרִים, עֵקֶר הַ"חֲנוּךְ הָאֲמִתִּי" הוּא

רק בְּדֶרֶךְ שֶׁל הַדְּבָרוֹת. וצָרִיכִים לְהַחֲדִיר בִּילָדִים, שְׂיִדְעוּ
 אֶת הַמְּלָה "לֹא". זוֹ מְלָה חֲשׂוּבָה בְּ"חַנוּךְ אֲמִתִּי"; לֹא
 צָרִיךְ תָּמִיד לַעֲשׂוֹת אֶת רִצּוֹן הַיְלָדִים, וְאִם לֹא הִתְנַהֲגוּ
 כְּשׁוֹרָה לְאַחַר שֶׁבִקְשׁוּ מֵהֶם לְהִמָּנַע מִמַּעֲשֵׂה פְלוֹנִי,
 אוֹ לֹא לִילֵךְ לְמָקוֹם אֱלֻמוֹנִי, וְעָבְרוּ עַל צְוֵי הַהוֹרִים,
 מִתֵּר לְאֲמָרָם: "לֹא"! לְהַעֲנִישׁם בְּשִׁלִּילַת מִתֵּן פָּרֶס
 וְכִדּוּמָה. וְהַתּוֹצֵאָה הַגְּרוּעָה בְּיֹתֵר - שְׁעֲלוּלִים לְמָרָר
 בְּבִכֵּי עַל מִתֵּן הָעֲנָשׁ, אֲזִי אֵין לְהַתְּפַעֵל מִזֶּה וּלְהַכְנִיעַ,
 זֶהוּ דָבָר בְּרִיא שֶׁהַיְלָדִים בּוֹכִים, וְאִךָ שְׁמֵרָאִים פְּנִים
 זְעוּפוֹת וְכוּ', אֵין לְסַגֵּת מֵאֲמִירַת "לֹא" שְׁאֲמָרוּם, כִּי אֲז
 פּוֹגְמִים בְּחֻנוֹכָם הַטְּהוֹר; אִךָ דָּא עֵקָא כְּשִׁהוֹרִים רוֹאִים
 אֶת דְּמַעוֹת הַיְלָדִים, הֵם נִכְנָעִים וּמּוֹתְרִים לָהֶם, אֲשֶׁר
 זֶהוּ פָּגַם גְּדוֹל בְּ"חַנוּךְ אֲמִתִּי", וְזֶהוּ כְּשִׁלּוֹן בְּחַנוּךְ;
 כִּי עַל הַהוֹרִים לְהִיּוֹת חֲזָקִים בְּמִלְתָּם, וְלֹא לְהַתְּפַעֵל
 מִבִּכֵּי הַיְלָדִים. אֲמִירַת "לֹא" אֵינָה פּוֹגְמַת בְּחַנוּךְ. אִךָ
 הַלְקָאוֹת - מִזֶּה יֵשׁ לְהִמָּנַע מֵאֵד, כְּאִמּוֹר, כִּי בְּדֶרֶךְ כָּל
 הַכָּאוֹת נוֹבְעוֹת מִחֻמַּת עֲצָבִים, וְזֶה הַגְּרוּעַ בְּיֹתֵר. יִשְׁנֵם
 הוֹרִים שֶׁהֵם כָּל-כָּךְ עֲצָבָנִיִּים

עַד שְׁמוֹצִיאִים אֶת כָּל כְּעָסָם וְרָגְזָם עַל יְלָדֵיהֶם,
 וּמִכֵּים אוֹתָם מִכּוֹת רִצָּח, אֲשֶׁר אֵינָם פּוֹעֲלִים בְּזֶה

כלום, אלא מקלקלים והורסים. אך כשאומרים "לא" במקום הנכון, וחזקים במלה זו, זה כואב הרבה יותר מן המכות, ופועלים על-ידי-זה באפן חיובי. ואף שהילדים יבכו, או יסתובבו זעופים, אין להסתפל על זה, ואין רע בכך, כי הבכי מטהר ומנקה את המח; על-כן אל להורים לסגת מדבורם, ולא לחזר בהם מהענש שהטילו על ילדיהם באם מצדק הוא. והן האב והן האם צריכים לכבד את הענש שהטל על הילדים; הינו אם האב העניש את הילדים, אסור לאם לוותר, וכן להפך – אם האם אמרה "לא", אסור לאב לוותר ולהתרכך וכו', כי זהו פגם ב"חנוך אמת", וזהו הרס אמת. המלה "לא" כואבת הרבה יותר ממכות, וצריכים להשתמש בה במקום הראוי. בודאי אסור להיות אכזרי, ולא להטיל ענש כבד יתר על המדה, ולגרם שהילד יצא דפן מכלם, ולא יסע לטיול עם כל המשפחה וכדומה, אשר גם ההורים לא יוכלו לעמד בענש, ויכרחו לוותר, ואז פגמו בחנוך, מלבד הרשעות שיש במתן ענש כזה, וכן אסור להעניש את הילד על כל פרט ופרט, אשר זו מדת אכזריות; אבל אם ההורים אמרו לילד לבלתי עשות את הדבר פלוני, בידעם כי הדבר יזיק לילד מכל

בְּחִינָה שְׁהִיא, וְהֵילֵךְ לֹא צִיַּת לַהוֹרִים, אֲזִי יֵשׁ לְהֶעֱנִישׁוּ
 בְּעֵנֶשׁ רְאוּי וּמְתוּן, וְלֹא מִתּוֹךְ עֲצָבִים, אוֹ רְשָׁעוֹת וְרַע
 יֵלֵב. כִּי זֶהוּ עֵקֶר "חַנוּךְ אֲמִתִּי", לְדַאֵג לְטוֹבַת הַיְלָדִים.
 וְאִם הַהוֹרִים רוֹאִים, שְׁדַבֵּר מְסִים אֵינּוּ חַיּוּבֵי בְּעִבּוּרָם,
 לֹאמַר לָהֶם "לֹאוּ", וְלֹא לְהִתְפַּעֵל מִבְּכֵיָם, וְלִזְכּוֹר וְלִידַע
 שְׁעַל-יְדֵי דְבוּרִים פּוֹעֲלִים הַרְבֵּה יוֹתֵר טוֹב מִמְּכוֹת,
 וְלְהִמְנַע מִהִלְקָאָה כַּמָּה שְׁיֹתֵר, וְכֵךְ יִזְכּוּ לְהַשִּׁיג "חַנוּךְ
 אֲמִתִּי".

ה.

בְּנֵי וּבְנוֹתֵי הַיְקָרִים! עֲלֵיכֶם לְדַעַת, כִּי עֲבוּדַת הַחַנוּךְ
 הִיא מְעֻבְדוֹת הַקְּשׁוֹת בְּיוֹתֵר, כִּי קָשָׁה מְאֹד לְחַנֵּךְ
 יְלָדִים, הֵיזוֹת שְׁטַבְעָם הוּא, שְׁנַמְשָׁכִים אַחֵר חֲבָרִיהֶם,
 וּמָה שְׁרוּאִים אֲצֻלָּם – יַעֲשׂוּ כְּמוֹתָם, כִּי מְחַקִּים הֵם אֶת
 זוּלָתָם; לְזֹאת הַ"חַנוּךְ הָאֲמִתִּי" לְחַנֵּךְ בּוֹ אֶת הַיְלָדִים –
 לְהַחֲדִיר בְּהֶם אֲמוּנָה פְּשוּטָה בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
 שְׁיִהְיוּ מְלֵאִים עִם אֲמוּנָה. וְכִיצַד? עַל-יְדֵי שְׁתַּמִּיד יִדְבְּרוּ
 הָאָב וְהָאִם בְּבֵית רַק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, אֲשֶׁר דָּבָר זֶה יִחַסֵּן
 אֶת הַיְלָדִים נֶגֶד כָּל מִינֵי רוּחוֹת רָעוֹת הַנוֹשְׁבוֹת בַּחוּץ.
 כִּי עַל-יְדֵי אֲמוּנָה שְׁאֵדָם מְאֲמִין בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְחוֹקְקָה

בלבו, על-ידי-זה נצל מכל מיני רוחות רעות ודעות נפסדות. ובפרט בדור הזה, שהערב-רב, הקלפות והסטרא אחרא התלבשו העקר על הנער, בידעם, שאם יתפסו את הנער וילכדוהו ברשתם הטמאה, הָרְסוּ אֶת הָעֵתִיד שֶׁל כָּלֵל יִשְׂרָאֵל, ועל-כן כל החצים שיורים הסטרא אחרא והקלפות, הם לכוון הילדים. לזאת, בני ובנותי היקרים! אם רצונכם, שבניכם ובנותיכם יגדלו בעלי מדות טובות ודרך ארץ, בעלי יראת שמים וחדורי אמונה, עליכם לתקן את עצמכם תחלה, ולהוות דגמא אישית בעבורם. כי "חנוך אמת", הינו שמתנהג בדיוק כפי שרוצה ילדיו יתנהגו. אבל אם אדם רחוק מאמונה, ורב עם אשתו או אשתו רבה עמו, רחמנא לצלן, או עושה איזה עול לבני-אדם - לקרובים ולרחוקים, לשכנים ולידידים, גונבם וגוזלם וכו' וכי רוצה שילדיו יהיו טובים ממנו?! לזאת, בני ובנותי היקרים! ה"חנוך האמתי" הוא לחנך את עצמו. לחיות תמיד עם הקדוש-ברוך-הוא, לזכר על כל שעל ושעל ועל כל פסיעה ופסיעה, שהקדוש-ברוך-הוא מנהיג את העולם ורואה אתכם, תקימו מצוותיו יתברך בשמחה, תדברו רק ממנו יתברך. כשהילדים יראו שההורים אף פעם

אינם רבים ביניהם, מדברים רק דבורי אמונה והשגחה פרטית, מדברים ביניהם דבורי אהבה ושלוש, זה ישפיע עליהם, וגם הם יחקו את הוריהם, ויהיו מחסנים בפני כל רוחות זרות. ואל תחשבו, בני ובנותי היקרים, אשר בזה שאתם שולחים את ילדיכם לתלמוד תורה ולבית-ספר חרדי, די בזה בעבור חנוכם, ופטורים אתם ממצות החנוך, אל תאמרו כך, כי עקר "חנוך אמת" מתחיל בתוך הבית, הילדים נמשכים יותר אל האב והאם מאשר לכל אחד אחר, ומה שההורים יכולים לפעל אצל הבן והבת, שום מחנך בעולם אינו יכול להראות. לזאת, בני ובנותי היקרים, אם רצונכם לתת "חנוך אמת" לילדיכם, ראו להתחיל בבית; השתדלו מאד לא לריב ביניכם, ואף שקשה הדבר, תעשו זאת בעבור ילדיכם. אם רצונכם בילדים בריאים בנפשם וברוחם, אל תשפילו זה את זה, כי בכך תותירו צלקת על הילדים. כי כשהילדים רואים שההורים מתקוטטים ביניהם, ומכל שכן כשבאים לגרושין, רחמנא לצלן, זה הורס את נפשם, וממש הורגים אותם, ומיהו האכזר הזה, הרוצה להרג את בניו ובנותיו?! [אשר כל הסכסוך ביניכם החל מחמת שטות קטנה]. לזאת, בני

וּבְנוֹתֵי הַיְקָרִים ! "חַנוּךְ אֲמִתִּי" צָרִיךְ לִהְיוֹת תַּחֲלָה אֶצֶל
 הָאָב וְהָאֵם, תִּשְׁלִימוּ בֵּינֵיכֶם, תַּחֲיוּ בְּאַהֲבָה לְמַעַן
 הַיְלָדִים, אֲזִי יִגְדְּלוּ הַיְלָדִים בְּרִיאִים בְּנִפְשָׁם וּבְרוּחָם,
 בְּעֲלֵי בְטָחוֹן עֲצָמִי, וְלֹא יִפְחָדוּ מִשׁוּם בְּרִיָּה. כִּי הַכֹּל
 תְּלוּי בָכֶם ; תִּרְאוּ לְדַבֵּר תָּמִיד בְּבֵית דְּבוּרִים חַיּוּבִיִּים,
 וְאִף פְּעַם אֶל תִּשְׁפִּילוּ אֶת הַבָּנִים וְהַבָּנוֹת, אִף פְּעַם אֶל
 תַּעֲרֹכוּ עֲלֵיהֶם בַּקֶּרֶת, כִּי אֵין זֶה "חַנוּךְ אֲמִתִּי", אֶלָּא
 כְּשֶׁלֹּן בְּחַנוּךְ, "חַנוּךְ אֲמִתִּי" זֶהוּ רַק לְבָנוֹת אֶת הַבֶּן
 וְהַבַּת, לְהַחֲדִיר בָּהֶם בְּטָחוֹן עֲצָמִי ; הֲלֹא סוּף כָּל סוּף
 הַבָּנִים וְהַבָּנוֹת צָרִיכִים לְגַדֵּל וְלִצְאֵת לְעוֹלָם הַגָּדוֹל,
 וְאִם תִּתְּנוּ לָהֶם הַזְדַּמָּנוֹת לְגַדֵּל וְלִהְתַּפְתֵּחַ, לְבִסּוּף
 תִּקְצְרוּ אֶת הַפְּרוֹת, וְיִהְיֶה זֶה הַנַּחַת שְׁלָכֶם ; כִּי אֵין עוֹד
 נַחַת גְּדוּלָה מִזֶּה שֶׁהַבָּנִים וְהַבָּנוֹת הוֹלְכִים בְּדֶרֶךְ הַיִּשְׁרָה,
 תָּמִיד שְׂמִיחִים וְעֲלִיזִים, תָּמִיד מְצַלְחִים וּבְעֲלֵי בְטָחוֹן
 עֲצָמִי, נוֹשְׂאִים חֵן בְּעֵינֵי הַבְּרִיּוֹת. אֵיזוֹ נַחַת הִיא לְרֹאוֹת
 יְלָדִים גְּדֻלִּים בְּעֲלֵי מַדּוֹת טוֹבוֹת, הָרוּצִים לְעֹזֵר לְזוּלַת
 וְכוּ'. וְלִכְלֹל זֶה אֶתְּם יְכוּלִים לְזַכּוֹת, בְּנֵי וּבְנוֹתֵי הַיְקָרִים,
 אִם תִּשְׁתַּדְּלוּ לְחַנּוּךְ אֶת יְלַדְכֶם בְּ"חַנוּךְ אֲמִתִּי", הַיְנוּ
 שֶׁתַּחַנְכוּ אֶת עֲצָמְכֶם תַּחֲלָה, תָּמִיד תִּדְּבְרוּ מִהַקְדוּשׁ-
 בְּרוּךְ-הוּא, וְתִתְּנֶהֱגוּ בְּמַדּוֹת טוֹבוֹת, אוֹ אֲזִי יִהְיֶה זֶה

החסון הטוב ביותר לילדים, ויהיו מחסנים כל-כך, עד שכל הרוחות רעות הנושבות בחוץ לא יוכלו להם, כל הסמים, הגזלות והגנבות, המדות רעות, הקללות והנבול פה לא ישפיעו עליהם, מאחר שקבלו "חנוך אמת" בתוך הבית. לזאת, בני ובנות היקרים, אל תקחו דבר זה בנקל, ותחשבו כי זהו דבר פשוט וחסר חשיבות, ומה ולמה לנו להשקיע?! אל תאמרו זאת, אלא כל טפטרף וטפטרף, כל דבור ודבור שההורים מטפטים לילדים - נכנס בהם, כל הנהגה שהאב והאם מתנהגים, הילדים מחקים אותם, ונכנס בטבעם. לזאת בני ובנות היקרים! אם אתם רואים שילדיכם יורדים מן הדרך, חס ושלום, ומדרדרים מיום ליום, תדעו שאתם אשמים בדבר, והקולר תלוי בצוארכם, ואל תבואו אחר-כך בטענות למחנך או למחנכת, כי אם הבנים והבנות היו מקבלים "חנוך אמת" בבית, תמיד היו מדברים בבית רק מהקדוש-ברוך-הוא, והיו מקיימים את המצוות בשמחה, היו שומרים פיהם לא לדבר על זולתם, לא לקלל, לא לדבר לשון-הרע ורכילות, לא לעשות לצנות מאף אחד, הייתם רואים כיצד ילדיכם - הן הבנים והן הבנות היו מחקים אתכם,

והולכים בדרך ה'. לזאת בני ובנותי היקרים! תתחילו מעכשו להחזיר בפנים ובנות רק אמונה, ותשמרו מאד מאד לא לריב ביניכם, ותעשו את זאת בשביל הילדים; כי ילדיכם הם העינים שלכם, ומה אדם לא יעשה בשביל עיניו, אשר הם האיבר החשוב ביותר, כי בלי עינים אדם סומא, עור, וחייו אינם שוים מאומה. כן הדבר כשאין לאדם ילדים, נדמה הוא כמת, קירות ביתו שוממים. אזי מאחר שנתן לכם הקדוש-ברוך-הוא מתנה יקרה, ילדים יקרים כאלו, בנים ובנות, אשר הם המתנה היפה ביותר שיכולים לקבל, והקדוש-ברוך-הוא מסר לכם פקדון נפלא כל-כך, למא לא תחנכו אותם ב"חנוך אמת"?! חנוך של אמונה, שתמיד ידעו, שאם צריכים משהו, הכתבת הראשונה היא הבורא יתברך שמו, שידברו תמיד אליו יתברך, ויבקשו ממנו כל צרכם, ברגע שיחדר בהם שאינם צריכים כלום, רק אותו יתברך, זה יכניס בטחון עצמי חזק, לידע שאינם בוטחים בשום אדם, כי "שוא תשועת אדם", באשר אינו יכול לעזרם, אלא להרסם. כאשר יהיו חזקים באמונה בהקדוש-ברוך-הוא, לא יצטרכו אף אחד. וזה היסוד ב"חנוך אמת" - להחזיר

בִּילָדִים בְּטַחֲוֹן עֲצָמִי, שְׂיִדְעוּ שֶׁהֵם שְׂוִים מִשְׁהוּ,
 שְׂיִכּוּלִים לְתָרֵם לַחֲבֵרָה, שְׂמִסְגָּלִים לְהוֹעִיל לְזוּלָתָם.
 וְכֵן צְרִיכִים לְהַחֲדִיר בִּילָדִים שְׂמַחַת הַמְצוּוֹת, וְיֵרָאוּ
 דְגָמָא חַיָּה אֵיךְ הָאָב וְהָאִם שְׂמַחִים בְּכַנִּיסַת שַׁבַּת,
 וְשְׂמַחִים כָּל הַשַּׁבָּת, שְׂבְרוּךְ הַשֵּׁם, נִבְרָאנוּ מִזְרַע
 יִשְׂרָאֵל, וְאָנוּ בְּנֵי אֲבֵרָהֶם, יִצְחָק וְיַעֲקֹב, וְנִתְנָנוּ הַקְדוּשׁ-
 בְּרוּךְ-הוּא מִתְנַה יְקָרָה וְשַׁבַּת שְׂמָה, כְּאֲשֶׁר יֵרָאוּ הַיְלָדִים
 כִּי־צַד מְקִיָּמִים וְשׂוֹמְרִים עַל שְׂמַחַת הַשַּׁבַּת אֲצֵל הוֹרֵיהֶם,
 זֶה יִשְׁפִיעַ גַּם עֲלֵיהֶם לְקַבֵּל קְדֻשַׁת שַׁבַּת. כְּמו־כֵן בְּכָל
 מְצוּהָ וּמְצוּהָ, כְּשִׁירָאוּ הַיְלָדִים שֶׁהַהוֹרִים שְׂמַחִים בָּהּ,
 וְעוֹשִׂים אוֹתָהּ בְּשִׂמְחָה וּבְטוֹב לֵבָב, הוֹלְכִים בְּזְרִיזוֹת
 לְקַנּוֹת מְצוֹת לְפָסַח, וּמְדַבְּרִים עַל כֶּךָ הַרְבֵּה קֹדֶם הַחֵג,
 שֶׁהֵנָּה מְזַמִּינִים מְצוֹת לְחֵג, וְהוֹלְכִים לְקַנּוֹתָם, קִנְיָנוּ
 מְצוֹת, אָנוּ אוֹכְלִים מְצוֹת, אוֹ אֵיזוֹ שְׂמַחָה מִחֲדִירִים
 בְּבֵית בְּקִיּוֹם כָּל מְצוּהָ וּמְצוּהָ, אֵין לְתֹאֵר כִּי־צַד זֶה
 מִשְׁפִּיעַ עַל הַיְלָדִים, אֲשֶׁר זֶהוּ "חַנוּךְ אֲמִתִּי"; וְכֵן לְפָנֵי
 רֹאשׁ הַשָּׁנָה, מְדַבְּרִים בְּבֵית, שֶׁהֵנָּה יוֹם הַדִּין קָרֵב וּבָא,
 הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הוֹלֵךְ לְדוֹן אֶת כָּל הָעוֹלָם, כְּלָם
 רוֹעֲדִים וְזוֹחֲלִים מְאִימַת הַדִּין, זֶהוּ "חַנוּךְ אֲמִתִּי",
 שְׂחוֹדְרַת בִּילָדִים יֵרָאֶה, אֵיךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יְדוֹן

אוֹתָנוּ; וְכֵן קָדַם יוֹם כְּפוּר, מְדַבְּרִים עַל הַיּוֹם הַגָּדוֹל
וְהַנוֹרָא, וּצְרִיכִים לְבַקֵּשׁ סְלִיחָה זֶה מִזֶּה, כִּי אֵין הַקְּדוֹשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא מְכַפֵּר אֶלָּא כְּשֶׁמִּבְקָשִׁים סְלִיחָה מִהַזּוּלָּת,
וְהַיְלָדִים חַיִּים עִם זֶה; וְכֵן בְּמִצְוֹת סְפָה, מַחְדִּירִים
בְּיָלָדִים, שֶׁהֵנָּה זֹכִים לְבִנּוֹת סְפָה, אֵיזוֹ שִׁמְחָה הִיא זֹה,
הֵנָּה קוֹנִים ד' מִיָּנִים: אֶתְרוּג, לוֹלֵב, הַדָּסִים וְעֶרְבוֹת.
וְכֵן בְּחִנּוּכָה, רוֹאִים אֶת הַדְּלָקַת הַנֵּרוֹת, אֶת אֲמִירַת
הַבְּרָכוֹת בְּשִׁמְחָה וְכוּ', וּמְסַפְּרִים לָהֶם עַל נְסֵי הַחֹג
וְעִנְיָנָיו, וְכֵן מְכַל חֹג וְחֹג מְסַבְּרִים לָהֶם אֶת הַקְּשׁוּר
לְחֹג וּמְנַהֲגָיו, וְהַכֹּל מִתְּבַל בְּשִׁמְחָה וּבְחֶן, הַיְלָדִים
רוֹאִים אֶת הַשִּׁמְחָה בְּבֵית, שִׁמְחַת הַמִּצְוֹת, חַיִּים
בְּאִוִּירָה נְפִלְאָה, זֶה מְשַׁפֵּיעַ עֲלֵיהֶם, וְזֶהוּ "חַנוּךְ אֲמִתִּי";
אֲשֶׁרֵי הָאֵב וְהָאֵם הַיּוֹדְעִים לְחַנּוּךְ יְלָדֵיהֶם בְּ"חַנוּךְ
אֲמִתִּי", אֲשֶׁר יַחֲסֵן אוֹתָם נֶגֶד כָּל רוּחוֹת רָעוֹת, כְּפִירוֹת
וְאֶפִיקוֹרְסוֹת, הַדְּרָדְרוֹת, סְמִים, שְׁחִיתוֹת, וַיִּשְׁמְרוּ אוֹתָם
מִכָּל רַע, עַדִּי יִזְכּוּ לְרֹאוֹת רַב נַחַת מֵהֶם.

תָּם וְנִשְׁלָם, שְׂבַח לְאֵל בּוֹרֵא עוֹלָם!

סוד ה' לִירָאִיו וּבְרִיתוֹ לְהוֹדִיעֵם
זֶה שְׁמוֹ נֶאֱהָ לוֹ

תְּקוּן הַכֶּלֶלִּי

תְּקוּן נוֹרָא וְנִפְלָא מְאֹד מְאֹד לְכֻלְלִיּוֹת הַחֲטָאִים
וְהוּא פָּגַם הַבְּרִית, רַחֲמֵנָא לִיצְלָן
וּמְסַגְל מְאֹד גַּם לְפִרְנֶסָה וּלְהַצְלָחָה בְּכֹל
הָעֲנִינִים בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחֵנִיּוֹת
אֲשֶׁרִי מִי שְׂיֵאמְרֵם בְּכֹל יוֹם
יִסְדוּ, תְּקֵנוּ, גְּלוּ וְצִוְהוּ לְפָרְסְמוּ לְכֹל יִשְׂרָאֵל.
רַבְּנוּ הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא אֹרֵר הַגְּנוּז וְהַצְּפוּן
בוֹצִינָא קְדִישָׁא עֲלָאָה, אֲדוּנְנוּ, מוֹרְנוּ וְרַבְּנוּ
רַבֵּי נַחֲמָן מִבְּרֶסְלַב, זְכוּתוֹ יִגַן עָלֵינוּ

הוֹבָא לְדָפוּס עַל-יְרֵדִי
חֲסִידֵי בְּרֶסְלַב
עִיר הַקְּדוֹשׁ יִבְנֵאל תוֹכֵב"א

טוב לומר זאת לפני אמירת העשרה מזמורים:

הריני מקשר עצמי באמירת העשרה מזמורים אלו לכל הצדיקים האמתיים שבדורנו, ולכל הצדיקים האמתיים שוכני עפר, קדושים אשר בארץ המה, ובפרט לרבנו הקדוש צדיק יסוד עולם נחל נובע מקור חכמה, רבנו נחמן בן פיגא, זכותו יגן עלינו, שגלה תקוֹן זה.

לכו נרננה ליהוה נריעה לצור ישענו: נקדמה פניו בתודה בזמרות נריע לו: כי אל גדול יהוה ומלך גדול על כל אלהים:

קודם שיתחיל תהלים יאמר זה:

הריני מזמן את פי להודות ולהלל ולשבח את בוראי. לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתה בדחילו ורחימו על ידי ההוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל:

טז א מכתם לְדוֹד שְׁמֵרְנִי אַל כִּי חֲסִיתִי בָךְ: ב אֲמַרְתָּ לַיהוָה אֲדֹנָי אַתָּה טוֹבָתִי בַל עָלִיךְ: ג לְקִדּוּשִׁים אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ הַמָּה וְאֲדִירִי כָל חֲפָצֵי בָם: ד יָרִבּוּ עֲצָבוֹתֶם אַחֲרֵי מִהְרֹו בַל אֲסִיף נִסְכֵיהֶם מִדָּם וּבַל אֲשָׂא אֶת שְׁמוֹתֶם עַל שִׁפְתַי: ה יְהוָה מִנְתַּחַלְקִי וְכוֹסֵי אֶתָּה תוֹמִיף גּוֹרְלִי: ו חֲבָלִים נָפְלוּ לִי בְנֻעָמִים אֵף נִחַלְתָּ שְׁפָרָה עָלַי: ז אֲבָרְךָ אֶת יְהוָה אֲשֶׁר יַעֲצֵנִי אֵף לַיְלוֹת: ח סֵרוּנִי כְלִיֹּתִי: ח שׁוֹיִתִי יְהוָה לְנִגְדֵי תְמִיד כִּי מִיִּמִינִי בַל אֲמוּט: ט לָכֵן שָׁמַח לְבִי וַיִּגַּל כְּבוֹדִי אֵף בְּשָׂרִי יִשְׁכַּן לְבָטַח: י כִּי לֹא תַעֲזֹב נַפְשִׁי לְשֹׂאֵל לֹא תִתֵּן חֲסִידֶךָ לְרֹאוֹת שַׁחַת: יא תוֹדִיעֵנִי אֲרַח חַיִּים שְׁבַע שָׁמְחוֹת אֶת פְּנֵיךָ נַעֲמוֹת בִּימִינֶךָ נֶצַח:

לב א לְדוֹד מִשְׁכִּיל אֲשֶׁרִי נִשׁוּי פֶשַׁע כְּסוּי חֲטָאָה: ב אֲשֶׁרִי אָדָם לֹא יִחְשַׁב יְהוָה לֹו עוֹן וְאִין בְּרוּחוֹ רְמִיָה: ג כִּי הִחַרְשֵׁתִי בְּלוּ עֲצָמֵי בְּשֹׁאֲנֵתִי כָל הַיּוֹם: ד כִּי יוֹמָם וְלַיְלָה תִּכְבַּד עָלַי יְדֶךָ נִהַפֵּךְ לְשִׂדֵי בְּחֻרְבְּנִי קִיץ סָלָה: ה חֲטָאֲתִי אוֹדִיעֶךָ וְעוֹנֵי לֹא

כסיתי אַמְרתי אֹדָה עָלַי פְּשָׁעֵי לַיהוָה וְאִתָּהּ נִשְׁאַתָּ עוֹן חַטָּאתֵי סֵלָה: ו עַל זֹאת יִתְפַּלֵּל כָּל חַסִּיד אֱלֹהֶיךָ לַעֲת מִצֵּא רַק לִשְׁטֵף מִיָּם רַבִּים אֲלֵיו לֹא יִגִּיעוּ: ז אֲתָה סֹתֵר לִי מִצַּר תִּצְרֵנִי רַנִּי פִלַּט תְּסוּבְּכֵנִי סֵלָה: ח אֲשַׁכִּילֶךָ וְאוֹרֶךְ בְּדַרְךָ זֶה תִּלְךָ אֵינְךָ עֲלֶיךָ עֵינִי: ט אַל תִּהְיוּ כְּסוּס כְּפָרָד אֵין הַבֵּין בְּמִתְגַּן וְרִסָן עֲדִיו לְבָלוּם בַּל קָרַב אֱלֹהֶיךָ: י רַבִּים מִכְּאוֹבִים לְרַשָּׁע וְהַבּוֹטָח בַּיהוָה חֲסֵד יְסוּבְּכֵנוּ: יא שְׁמַחוּ בַּיהוָה וְגִילוּ צְדִיקִים וְהִרְנִינוּ כָּל יִשְׂרָאֵל:

מא

א לִמְנַצַּח מְזֻמּוֹר לְדָוִד: ב אֲשָׁרֵי מִשְׁכִּיל אֵל דָּל בְּיוֹם רָעָה וְיִמְלֹטֵהוּ יְהוָה: ג יְהוָה יִשְׁמְרֵהוּ וַיַּחֲיֵהוּ וְאֲשֶׁר בְּאָרֶץ וְאֵל תִּתְּנָהוּ בְּנַפְשׁ אִיְכָבוֹ: ד יְהוָה יִסְעָדֵנוּ עַל עֲרֵשׁ דָּוִד כָּל מִשְׁכָּבוֹ הַפְּכֶת בַּחֲלִיו: ה אֲנִי אֲמַרְתִּי יְהוָה חֲנֻנִי רַפְּאֵה נַפְשִׁי כִּי חַטָּאתִי לָךְ: ו אוֹיְבֵי יֹאמְרוּ רַע לִי מְתֵי יָמוֹת וְאָבַד שְׁמוֹ: ז וְאָם בָּא לְרֹאוֹת שְׂוֹא יִדְבַר לְבוֹ יִקְבֹּץ אָנוּ לוֹ יֵצֵא לַחוּץ יִדְבַר: ח יַחַד עָלַי יִתְלַחֲשׁוּ כָּל שֹׁנְאֵי עָלַי יִחְשְׁבוּ רָעָה לִי: ט דַּבֵּר בְּלִיעֵל יִצּוֹק בּוֹ וְאֲשֶׁר שָׁכַב לֹא יוֹסִיף לָקוּם: י גַּם אִישׁ שְׁלוּמֵי אֲשֶׁר בְּחַטָּתִי בּוֹ אוֹכַל לַחֲמֵי הַגְּדִיל עָלַי עֵקֵב: יא וְאִתָּהּ יְהוָה חֲנֻנִי וְהִקִּימֵנִי וְאֲשַׁלְּמָהּ לָהֶם: יב בְּזֹאת יִדְעֵתִי כִּי חָפְצָתָּ בִּי כִּי לֹא יִרְעֵ אֹיְבֵי עָלַי: יג וְאֲנִי בְּתִמֵּי תִמְכָּתָּ בִּי וַתְּצִיבֵנִי לִפְנֵיךָ לְעוֹלָם: יד בְּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִהְעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן:

מב

א לִמְנַצַּח מִשְׁכִּיל לְבָנֵי קְרַח: ב כְּאִיל תִּעְרַג עַל אֲפִיקֵי מַיִם כֵּן נַפְשִׁי תִעְרַג אֱלֹהִים: ג צְמַמָּה נַפְשִׁי לְאֱלֹהִים לְאֵל חַי מְתֵי אָבוּא וְאַרְאֵה פְּנֵי אֱלֹהִים: ד הֵיטֵה לִי דְמַעְתֵּי לַחֵם יוֹמֶם וְלַיְלָה בְּאִמֵּר אֵלֵי כָּל הַיּוֹם אֵיהָ אֱלֹהֶיךָ: ה אֵלֶּה אֲזַכְּרָה וְאֲשַׁפְּכָה עָלַי נַפְשִׁי כִּי אֶעֱבֹר בְּסֶף אֲדָדִם עַד בֵּית אֱלֹהִים קְוֹל רְנָה וְתוֹדָה הַמּוֹן חוֹגֵג: ו מֵה תִשְׁתַּחֲוֶה נַפְשִׁי וְתִהְיֶה עָלַי הוֹחִילִי לְאֱלֹהִים כִּי עוֹד אוֹדֵנוּ יִשׁוּעוֹת פְּנִי: ז אֱלוֹהֵי עָלַי נַפְשִׁי תִשְׁתַּחֲוֶה עַל כֵּן אֲזַכְּרֶךָ מֵאָרֶץ יְרֵדן וְחַרְמוֹנִים מִהַר מִצְעָר: ח תְּהוֹם אֵל תְּהוֹם קוֹרָא לְקוֹל צְנוּרֶיךָ כָּל מִשְׁבְּרֶיךָ וְגִלְיָךָ עָלַי עֲבָרוּ: ט יוֹמֶם יִצְוֶה יְהוָה חֲסֵדוֹ וּבְלִילָה שִׁירָה עִמִּי תִפְלֶה לְאֵל חַיִּי: י אוֹמְרָה לְאֵל סֵלְעֵי לְמָה שָׁכַחְתָּנִי לְמָה קָדַר אֶלְךָ בְּלַחֲץ אוֹיֵב: יא בְּרַצָּח בְּעֲצֻמוֹתֵי חֲרַפּוֹנֵי צוּרְיָ

1. אחר אתה סתר לי - צריך להפסיק מעט (עיין בלקו"ח מ"א סי' ריג).

בְּאִמְרָם אֵלֵי כָּל הַיּוֹם אֵיךְ אֱלֹהֶיךָ: יב מֵה תִּשְׁתַּחֲוֶה נַפְשִׁי וּמֵה תִּהְיֶה עָלַי הוֹחֵלִי לְאֱלֹהִים כִּי עוֹד אֹדְנוּ יְשׁוּעַת פְּנֵי וְאֵלֶיךָ:

נט א לִמְנַצַּח אֵל תִּשְׁחַת לְדוֹד מִכְתָּם בְּשִׁלַּח שְׂאוּל וַיִּשְׁמְרוּ אֶת הַבַּיִת לְהַמִּיתוֹ:
 ב הִצִּילֵנִי מֵאִיבֵי אֱלֹהֵי מַמְתַּקוּמִי תִּשְׁגְּבֵנִי: ג הִצִּילֵנִי מִפְּעָלֵי אָוֶן וּמֵאֲנָשֵׁי דְמִים
 הוֹשִׁיעֵנִי: ד כִּי הִנֵּה אָרְבוּ לְנַפְשִׁי יְגוּרוּ עָלַי עֲזִים לֹא פִשְׁעֵי וְלֹא חַטָּאתֵי יְהוָה: ה
 בְּלִי עוֹן וְרוּצוֹן וַיִּכְוֶנֶנּוּ עוֹרָה לְקִרְאתִי וְרָאָה: ו וְאַתָּה יְהוָה אֱלֹהִים צְבָאוֹת אֱלֹהֵי
 יִשְׂרָאֵל הִקְיֹצֵה לְפָקֵד כָּל הַגּוֹיִם אֵל תַּחַן כָּל בְּגֹדֵי אָוֶן סֵלָה: ז וְשׁוּבוּ לְעֶרֶב יְהִמּוּ
 כְּכֹלֵב וַיִּסּוּכְבוּ עִיר: ח הִנֵּה יִבְעִיעוֹן בְּפִיהֶם חֲרָבוֹת בְּשִׁפְתוֹתֵיהֶם כִּי מִי שִׁמְעֵ: ט
 וְאַתָּה יְהוָה תִּשְׁחַק לָמוּ תִלְעַג לְכָל גּוֹיִם: י עֲזוּ אֱלֹהֵיךְ אֲשֶׁמְרָה כִּי אֱלֹהִים מִשְׁגָּבֵי:
 יא אֱלֹהֵי חֲסָדֵי יִקְדְּמֵנִי אֱלֹהִים יִרְאֵנִי בְּשֶׁרְרִי: יב אֵל תִּהְרַגֵם פֶּן יִשְׁכַּחוּ עַמִּי הַנִּיעֵמוּ
 בַּחִילָךְ וְהוֹרִידֵמוּ מִגְּבֹהֵי אֲדוּנֵי: יג חַטָּאת פִּימוּ דָּבַר שִׁפְתֵימוּ וַיִּלְכְּדוּ בְּגֹאֲנָם
 וּמֵאֲלֶה וּמִכַּחַשׁ יִסְפְּרוּ: יד פְּלֵה בַּחֲמָה פְּלֵה וְאֵינִימוּ וַיִּדְעוּ כִּי אֱלֹהִים מִשַׁל בִּיעֲקֹב
 לְאַפְסֵי הָאָרֶץ סֵלָה: טו וְשׁוּבוּ לְעֶרֶב יְהִמּוּ כְּכֹלֵב וַיִּסּוּכְבוּ עִיר: טז הִמָּה יִנִּיעוּן
 לְאָכַל אִם לֹא יִשְׁבְּעוּ וַיִּלְיִנוּ: יז וְאֵנִי אֲשִׁיר עֲזוּךְ וְאַרְנֶן לְבַקֵּר חֲסָדֶךָ כִּי הִיִּית מִשְׁגָּב
 לִי וּמְנוּס בְּיוֹם צָר לִי: יח עֲזֵי אֱלֹהֵיךְ אֲזַמְרָה כִּי אֱלֹהִים מִשְׁגָּבֵי אֱלֹהֵי חֲסָדֵי:

עז א לִמְנַצַּח עַל יְדוּתוֹן לְאֶסֶף מִזְמוֹר: ב קוּלִי אֵל אֱלֹהִים וְאַצְעֻקָה קוּלִי אֵל
 אֱלֹהִים וְהֶאֱזִין אֵלַי: ג בְּיוֹם צָרָתִי אֲדַנֵּי דְרָשְׁתִּי יְדִי לִילָה נִגְרָה וְלֹא תִפּוּג מֵאֲנָה
 הַנַּחֵם נַפְשִׁי: ד אֲזַכְּרָה אֱלֹהִים וְאֶהְמָיָה אֲשִׁיחָה וְתִתְעַטֵּף רוּחִי סֵלָה: ה אַחֲזַתְּ
 שְׁמֹרוֹת עֵינַי נִפְעַמְתִּי וְלֹא אֲדַבֵּר: ו חֲשַׁבְתִּי יָמִים מִקֶּדֶם שְׁנוֹת עוֹלָמִים: ז אֲזַכְּרָה
 נִגְיַנְתִּי בְּלִילָה עִם לִבִּי אֲשִׁיחָה וַיִּחַפֵּשׁ רוּחִי: ח הִלְעוֹלָמִים וַיִּנַּח אֲדַנֵּי וְלֹא יִסְיָ
 לְרִצוֹת עוֹד: ט הָאֶפֶס לִנְצַח חֲסֵדוֹ גָּמַר אִמְרוּ לְדוֹר וָדוֹר: י הִשְׁכַּח חֲנוּת אֵל אִם קִפְץ
 בְּאֶף וַחֲמִיו סֵלָה: יא וְאִמְרוּ חֲלוּתֵי הִיא שְׁנוֹת יָמִין עֲלִיוֹן: יב אֲזַכְּרוּ מַעֲלָלֵי יְהוָה כִּי
 אֲזַכְּרָה מִקֶּדֶם פְּלֵאָף: יג וְהִגִּיתִי בְּכָל פְּעֻלָּךְ וּבַעֲלִילוֹתֶיךָ אֲשִׁיחָה: יד אֱלֹהִים בְּקֶדֶשׁ

2. באמרך אל אלהים תכוון המילוי כזה: אל"ף למ"ד אל"ף למ"ד ה"י יו"ד מ"ם

תקוֹן הַכְּלָלִי

כז

דְּרָכָךְ מִי אֵל גָּדוֹל כְּאֱלֹהִים: טו אַתָּה הָאֵל עֲשֵׂה פְּלֵא הוֹדַעַת בְּעַמִּים עֲזָךְ: טז גְּאֲלֵתָ
בְּזוֹרַע עֲמָךְ בְּנֵי יַעֲקֹב וְיוֹסֵף סֵלָה: יז רְאוּךָ מִיִּם אֱלֹהִים רְאוּךָ מִיִּם יַחֲלִיזוּ אֶף יִרְגְּזוּ
תְּהוֹמוֹת: יח זְרֵמוּ מִיִּם עֲבוֹת קוֹל נִתְּנוּ שְׁחָקִים אֶף חֲצֻצִיךָ יִתְהַלְכוּ: יט קוֹל רַעְמָךְ
בְּגִלְגַּל הָאִירוֹ בְּרָקִים תִּבַּל רִגְזָה וְתִרְעַשׂ הָאָרֶץ: כ בַּיָּם דְּרָכָךְ וּשְׁבִילְךָ בְּמַיִם רַבִּים
וְעֻקְבוֹתֶיךָ לֹא נִדְעוּ: כא נַחֲתִית כְּצֹאן עֲמָךְ בְּיַד מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן:

צ א תִּפְלָה לְמֹשֶׁה אִישׁ הָאֱלֹהִים אֲדֹנָי מַעוֹן אַתָּה הֵייתָ לָנוּ בְּדֹר וְדֹר: ב בְּטָרַם
הָרִים יִלְדוּ וְתַחֲלִיל אָרֶץ וְתַבַּל וּמַעוֹלָם עַד עוֹלָם אַתָּה אֵל: ג תִּשָּׁב אָנוּשׁ עַד דְּכֹא
וְתֵאמַר שׁוֹבֵב בְּנֵי אָדָם: ד כִּי אֶלֶף שָׁנִים בְּעֵינֶיךָ כְּיוֹם אֶתְמוֹל כִּי יַעֲבֹר וְאַשְׁמוּרָה
בְּלִילָה: ה זְרַמְתָּם שָׁנָה יִהְיוּ בְּבִקְרָ כְּחֻצִיר יַחֲלֶף: ו בְּבִקְרָ יִצִּיץ וְחֻלְף לְעָרֵב יְמוֹלֵל
וְיִבֵּשׁ: ז כִּי כְּלִינוּ בְּאֶפְסֵךְ וּבַחֲמַתְךָ נִבְהַלְנוּ: ח שְׁתֵּה עֲזוֹתֵינוּ וְנִגְדְּךָ עֲלַמְנוּ לְמֵאוֹר
פְּנֵיךָ: ט כִּי כָל יְמֵינוּ פָּנוּ בְּעַבְרַתְךָ כְּלִינוּ שְׁנֵינוּ כְּמוֹ הִגָּה: י יְמֵי שְׁנוֹתֵינוּ כָּהֵם
שְׂבָעִים שָׁנָה וְאִם בְּגִבּוֹרֹת שְׁמוֹנִים שָׁנָה וְרַהֲבִים עֲמַל וְאָוֶן כִּי גִז חֵישׁ וְנִעְפָּה: יא
מִי יוֹדַע עַז אֶפְסֵךְ וּכִירְאֲתָךְ עֲבָרְתָךְ: יב לְמַנּוֹת יְמֵינוּ כֵּן הוֹדַע וְנִבֵּא לְכַב חֲכָמָה: יג
שׁוֹבָה יְהוָה עַד מָתַי וְהִנָּחֵם עַל עֲבֹדֶיךָ: יד שְׂבָעֵנוּ בְּבִקְרָ חֲסֵדְךָ וְנִרְנְנָה וְנִשְׁמַחָה
בְּכָל יְמֵינוּ: טו שְׁמַחְנוּ כִּימֹת עֲנִיתָנוּ שְׁנוֹת רְאִינוּ רָעָה: טז יִרְאֶה אֵל עֲבֹדֶיךָ פְּעֻלְךָ
וְהִדְרֶךָ עַל בְּנֵיהֶם: יז וְיֵהִי נַעַם אֲדוֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנְנָה עָלֵינוּ
וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנְנָהוּ:

קה א הוֹדוּ לַיהוָה קְרָאוּ בְּשִׁמוֹ הוֹדִיעוּ בְּעַמִּים עֲלִילוֹתָיו: ב שִׁירוֹ לֹו זְמֵרוֹ לֹו שִׁיחוּ
בְּכָל נְפְלְאוֹתָיו: ג הִתְהַלְלוּ בְּשֵׁם קְדוֹשׁוֹ יִשְׁמַח לֵב מְבַקְשֵׁי יְהוָה: ד דְּרָשׁוּ יְהוָה וְעִזּוּ
בַקְּשׁוּ פָּנָיו תְּמִיד: ה זְכְרוּ נְפְלְאוֹתָיו אֲשֶׁר עָשָׂה מִפְתָּיו וּמִשְׁפָּטָיו פִּיּו: ו זֶרַע אֲבָרְהָם
עֲבָדוּ בְּנֵי יַעֲקֹב בְּחִירָיו: ז הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּכָל הָאָרֶץ מִשְׁפָּטָיו: ח זְכֹר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ
דָּבָר צְהָה לְאֶלֶף דּוֹר: ט אֲשֶׁר כָּרַת אֶת אֲבָרְהָם וּשְׁבֻעַתוֹ לְיִשְׁחָק: י וְיַעֲמִידָהּ לְיַעֲקֹב
לְחֹק לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם: יא לֵאמֹר לֶךְ אֲתָן אֶת אָרֶץ כְּנָעַן חֶבֶל נַחֲלַתְכֶם: יב בְּהִיוֹתְכֶם
מִתִּי מִסְפָּר כְּמַעַט וְגִרִים בָּה: יג וְיִתְהַלְכוּ מִגּוֹי אֵל גּוֹי מִמְּמַלְכָה אֵל עַם אַחֵר: יד לֵא

הניח אדם לְעֶשְׂקֶם ויִוֹכַח עֲלֵיהֶם מְלָכִים: טו אל תגֵעוּ בַמְשִׁיחֵי וְלִנְבִיאֵי אל תִּרְעוּ: טז וַיִּקְרָא רָעַב עַל הָאָרֶץ כָּל מִטָּה לְחֵם שָׁבַר: יז שְׁלַח לִפְנֵיהֶם אִישׁ לְעֹבֵד נַמְכָר יוֹסֵף: יח עֲנוּ בַכֶּבֶל רַגְלוֹ וּרְגְלוֹ בְרוּל בָּאָה נִפְשׁוֹ: יט עַד עַתָּה בָּא דְבָרוֹ אִמְרַת יְהוָה צְרַפְתֵּהוּ: כ שְׁלַח מֶלֶךְ וַיִּתִּירֵהוּ מִשָּׁל עַמִּים וַיִּפְתַּחֵהוּ: כא שְׁמוֹ אָדוֹן לְבֵיתוֹ וּמִשָּׁל בְּכָל קְנִינֹו: כב לְאִסְרֵי שָׂרָיו בְּנִפְשׁוֹ וּזְקִנָיו יַחֲפֵם: כג וַיְבֹא יִשְׂרָאֵל מִצְרַיִם וַיַּעֲקֹב גַּר בְּאֶרֶץ חָם: כד וַיִּפְרֹ אֶת עֲמוֹ מֵאֹד וַיַּעֲצֵמֵהוּ מִצְרַיִם: כה הִפֵּךְ לֶבָם לְשֹׂנְאֵי עַמּוֹ לְהִתְנַכֵּל בַּעֲבָדָיו: כו שְׁלַח מִשָּׁה עֲבָדָו אֶהֱרֹן אֲשֶׁר בַּחֵר בּוֹ: כז שְׁמוֹ כֹּהֵן דְּבָרֵי אֱתוֹתָיו וּמִפְתֵּיִם בְּאֶרֶץ חָם: כח שְׁלַח חֹשֶׁף וַיַּחֲשֹׁף וְלֹא מָרוּ אֶת דְּבָרוֹ: כט הִפֵּךְ אֶת מִימֵיהֶם לְדָם וַיִּמַּת אֶת דְּגַתָּם: ל שָׂרֵץ אֲרָצָם צְפַרְדֵּיִם בַּחֲדָרֵי מְלָכֵיהֶם: לא אָמַר וַיְבֹא עָרֵב כְּנִים בְּכָל גְּבוּלָם: לב נִתַּן גִּשְׁמֵיהֶם בְּרָד אֲשֶׁר לְהַבּוֹת בְּאֶרֶצָם: לג וַיִּךְ גִּפְנִים וּתְאֵנִתָּם וַיִּשְׁבֵּר עֵץ גְּבוּלָם: לד אָמַר וַיְבֹא אַרְבֶּה וַיִּלֶּק וַאֲיִן מִסּוֹף: לה וַיֹּאכֵל כָּל עֵשֶׂב בְּאֶרֶצָם וַיֹּאכֵל פְּרִי אֲדָמָתָם: לו וַיִּךְ כָּל בְּכוֹר בְּאֶרֶצָם רֵאשִׁית לְכָל אוֹנֵם: לו וַיִּצְיֵאֵם בְּכֹסֶף וְזָהָב וַאֲיִן בַּשְּׂבָטִיו כּוֹשֵׁל: לח שָׁמַח מִצְרַיִם בְּצֵאתָם כִּי נָפַל פַּחַדֶּם עֲלֵיהֶם: לט פָּרַשׁ עֲנָן לְמִסְפָּה וְאֵשׁ לְהָאִיר לְיִלְיָהּ: מ שָׁאַל וַיְבֹא שָׁלוֹ וְלַחֵם שָׁמַיִם יִשְׁבִּיעֵם: מא פָּתַח צוּר וַיִּזְוֹבוּ מַיִם הִלְכוּ בַּצִּיּוֹת נִהָר: מב כִּי זָכַר אֶת דְּבַר קְדֻשׁוֹ אֶת אֲבֵרָתָם עֲבָדָו: מג וַיִּוצֵא עַמּוֹ בַּשְּׂשׁוֹן בְּרִנָּה אֶת בְּחִירָיו: מד וַיִּתֵּן לָהֶם אֲרֻצּוֹת גּוֹיִם וַעֲמַל לְאִמִּים יִירְשׁוּ: מה בַּעֲבוּר יִשְׁמְרוּ חֻקֵּי וְתוֹרָתוֹ וַיִּנְצְרוּ הַלְלוּיָהּ:

קלז

א על נהרות בכל שם ישבנו גם ככינו בזכרנו את ציון: ב על ערבים בתוכה תלינו כנרותינו: ג כי שם שאלונו שובינו דברי שיר ותולדינו שמחה שירו לנו משיר ציון: ד איך נשיר את שיר יהוה על אדמת נכר: ה אם אשכחך ירושלים תשפח ימיני: ו תדבק לשוני לחכי אם לא אזכרכי אם לא אזעלה את ירושלים על ראש שמחתי: ז זכר יהוה לבני אדום את יום ירושלים האמרים ערו ערו עד היסוד בה: ח בת כבל השדודה אשרי שישלם לך את גמולך שגמלת לנו: ט אשרי שיאחז ונפץ את עלליך אל הסלע:

תקוין הכְּלִי

כט

קנ א הָלְלוּ יְהוָה הָלְלוּ אֱלֹהֵי הַלְלוּ בְּקִדְשׁוֹ הָלְלוּהוּ בְּרִקְיעַ עֲזוֹ: ב הָלְלוּהוּ בְּגִבּוֹרָתוֹ
הָלְלוּהוּ בְּרַב גְּדֻלוֹ: ג הָלְלוּהוּ בְּתַקְעַ שׁוֹפָר הָלְלוּהוּ בְּנִבְלָ וְכִנּוֹר: ד הָלְלוּהוּ בְּתֵן
וּמַחֲוֹל הָלְלוּהוּ בְּמִנִּים וְעוּגָב: ה הָלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי שְׁמַע הָלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי תְרוּעָה:
ו כֹּל הַנְּשָׂמָה תְהַלֵּל יְהוָה הָלְלוּיָהּ:

אחר שסיים תהלים יאמר זה:

מי יתן מציון ישועת ישראל בשׁוֹב; יהוה שׁוֹב עִמּוֹ; יְגַל יַעֲקֹב יִשְׁמַח יִשְׂרָאֵל; וְתִשׁוּעַת צְדִיקִים מִיְהוָה מֵעַתָּה
בַּעַת צָרָה; וַיִּצְרָם יְהוָה וַיִּפְלְטֵם יִפְלְטֵם מִרְשָׁעִים וַיֹּשִׁיעֵם כִּי חָסוּ בוֹ:

בואו לקחת חלק!

שיבה לבחורים "תפארת מורא"ש

כולל הוראה "תפארת בנימין"

כולל אברכים "אור המאיר"

בית התבשיל "אהל אברהם"

מוסדות חינוך לבנות

מוסדות חינוך לבנים

מקום מלכה המסוגל לפקידת עקרות

הפצת ספרי רבנו ז"ל

מתנדבי מד"א

חלוקת קמחא דפסחא ועזרה לנטקיים בית הכנסת הגדול "היכל הקודש"

השתתפו בזכות הגדולה: 04-6656666

זקוק לישועה?
רוצה לשמח עניים ביום החתונה?
זקוק לזיווג, פרנסה, זרע של קיימא,
שלום בית, נחת מהילדים?

**בזכות ההשתתפות
במצווה הגדולה
של בית התבשיל
"אהל אברהם"!**

72x12 ש"ח

פנסי שבוע

50x12 ש"ח

פנסי יום

"אין עוד חסד גדול יותר מהאכלת
רעבים ועל ידי זה הקב"ה יעזור
שתראו ניסים וישועות"

מכתב מהצדיק מיבנאל

101x12 ש"ח

פנסי חודש

הבטיח כ"ק מוהרא"ש צוק"ל בפה מלא:

**"את הקמיע הזה קיבלתי במתנה
מהשם יתברך ומי שישא אותו
יהיה שמור מכל דבר רע"**

"היות שהמצב בארץ ישראל מאד מתוח כי בני ישמעאל ובני עשיו רוצים להכחידנו לא תקום צרה פעמיים בזאת הקב"ה נתן לי מתנה - קמיע, שכל מי שיהיה לו את הקמיע הזה ויחזיק את הקמיע, שיתלה עליו את הקמיע, אני מבטיח לו שלא ינוק ולא יקרה לו שום דבר, בהבטחה מוחלטת וברורה, מי שיהיה לו את הקמיע הזה הקב"ה ישפיע עליו שפע ברכה והצלחה ושמירה גדולה מאד"

מתוך וידאו מצולם של כ"ק מוהרא"ש צוק"ל
על הקמיע הקדוש, ניתן לצפייה באתר
ברסלב סיטי" בכתובת:

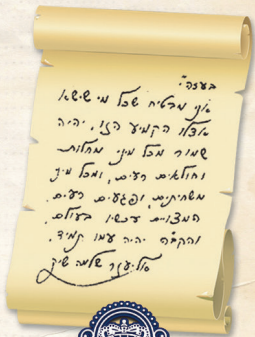
www.breslevcity.co.il/ הקמיע

**המקורי
זההו
מדויקים**

**להזמנת הקמיע
התקשרו עכשיו**

**04-6721909
04-6656666**

תפילת הדרך

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שְׁתוּלִיכֵנוּ וְתַצְעִידֵנוּ לְשָׁלוֹם.
וְתִסְמְכֵנוּ לְשָׁלוֹם. וְתִדְרִיכֵנוּ לְשָׁלוֹם. וְתִגִּיעֵנוּ לְמַחֲזֵז חֶפְצֵנוּ לְחַיִּים
וְלְשִׂמְחָה וְלְשָׁלוֹם (אם דעתו לחזור מיד אומר: וְתַחֲזִירֵנוּ לְשָׁלוֹם) וְתַצִּילֵנוּ
מִכָּף כָּל אוֹיֵב וְאוֹרֵב וְלִקְסָטִים וְחַיּוֹת רָעוֹת בְּדַרְךְךָ, וּמִכָּל מִינֵי פְרַעֲנוּיֹת
הַמִּתְרַגְּשׁוֹת לְבוֹא לְעוֹלָם וְתִשְׁלַח בְּרָכָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵינוּ, וְתַתְּנֵנוּ לְחֹן
וְלַחֶסֶד וְלִרְחֻמִּים בְּעֵינֶיךָ וּבְעֵינֵי כָּל רְאִינוּ וְתִשְׁמַע קוֹל תַּחֲנוּנֵינוּ. כִּי אֵל
שׁוֹמֵעַ תִּפְלָה וְתַחֲנוּן אַתָּה: בְּרוּךְ אַתָּה יי שׁוֹמֵעַ תִּפְלָה:

כִּי מִלְּאֲכִיּוֹ יִצְוֶה לְךָ לְשַׁמְרֶךָ בְּכָל דְרָכֶיךָ:

וְיַעֲקֹב הִלֵּךְ לְדַרְכּוֹ וַיִּפְגְּעוּ בּוֹ מִלְּאֲכֵי אֱלֹהִים: וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב פֶּאֶשֶׁר רָאִים
(ר"ת רפאל אוריאל מיכאל) מִחֲנֵה אֱלֹהִים זֶה וַיִּקְרָא שֵׁם הַמָּקוֹם הַהוּא
מִחֲנֵים:

בְּשֵׁם יי אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל. מִימֵינִי מִיכָאֵל. וּמִשְׁמֹאלֵי גְבְרִיאֵל, וּמִלְּפָנֵי
אוּרִיאֵל, וּמֵאַחֲוָרֵי רְפָאֵל, וְעַל רֵאשֵׁי שְׂכִינַת אֵל:

על הדרך אפשר לפעול ישועות!

תורמים להבטחתו האדירה של הצדיק

ורואים ישועות מעל לגדר הטבע.

הצדיק מיבנאל הבטיח שמי שיתרום להדפסת

ספר אשר בנחל יראה ישועות מחוץ לדרך הטבע.

להשתתפות חייגו 04-6656666

מי לא צריך ישועה!?

ההבטחה הקדושה של מוהרא"ש הקדוש זיע"א
על הדפסת חלק בספר "אשר בנחל"

"אני מבטיח שכל מי שידפיס חלק אחד
"אשר בנחל"

יראה ניסים נגלים שיעשה עימו הקב"ה!
וכל חולה רח"ל שיקבל על עצמו כרך "אשר בנחל"

יתרפא

וכל מי שצריך ישועה יקבל על עצמו
להדפיס חלק "אשר בנחל"

יראה ישועה

(מתוך "אשר בנחל" קלח, לר, רמב)

ועכשיו בפורמט מיוחד לרפואת עם ישראל
הצטרפו למי שכבר זכה!

התקשרו: 04-6656666